

Серія договорів - № 2005 Європи

Пояснювальний звіт до Конвенції Ради Європи про доступ до офіційних документів

м.Тромсе, 18.06.2009 р.

I. Вступ

(i) Ця Конвенція Ради Європи є першим міжнародним правовим документом, яким визнано загальне право на доступ до інформації, що перебувають у розпорядженні державних органів. Організація здійснювалася міжнародними стандартами офіційних документів, яке бере свій початок у 1950 році людини, стало реальністю у всій Європі.

(ii) Перше політичне та юридичне вираження цього права № R(81)19 Комітету міністрів щодо доступу до інформації, перебувають у розпорядженні державних органів. Комітет міністрів про свободу вираження поглядів та інформаційні документи у 2002 році Комітет вніс свою рекомендацію Res(2002)2 про доступ до офіційних документів як основним для створення цієї Конвенції.

(iii) Керівний комітет із питань прав людини (ККПЛ), доручив розробити її проект у співпраці з національними правовими системами основні обов'язкові вже було ухвалено законодавствами низки країн, і держави, які уклали Конвенцію зобов'язані виконувати ці мінімальні основні положення цієї мети, Конвенцією передбачено мі. Очевидно, мета такого механізму полягає в розробленні, підтриманні та зміцненні права на доступ, але за умови реалізації

(iv) Ці міркування було висунуто на першому засіданні Комітету міністрів, що полягає в розробці Конвенції, такий підхід призведе до багатьох країн. Отже, було знайдено коментарі до розроблення документа, який ухвалив Комітет Ради Європи та який був би справжнім початком ефективного доступу до інформації в цьому регіоні.

(1) Рекомендація № R(91)10 про передачу інформації державним органам, а також № R(97)18 про захист персональних даних збирають цілях, Res(2000)10 про кодекси поведінки державних службовців, доступу до архівів та Res(2007)7 щодо доброго адміністрування.

(v) Наостанок варто зазначити, щорядні Конвенції не застосовуються, що вони можуть бути несумісними з об'єктом і метою договору.

II. I I . Коментарі до преамбули

Преамбула

1. Прозорість органів державної влади є однією з належного управління та вказує на те, що суспільство є плюралістичним, на протидію всім формам корупції керують в ім'я демократичної участі громадян у розв'язанні суспільних інтересів. Право на доступ до офіційних документів має значення для саморозвитку людей і дотримання основних прав людини. Прозорість є основою довіри до державних органів та додержання прав кожного на доступ до офіційних документів.

2. Право на доступ до офіційних документів було визначено в Північній Європі в багатьох інших країнах справжньому це право було введено в нових демократичних країнах Східної та Центральної Європи в 1990-х роках. Нарешті в Європі було прийнято Декларація про доступ до офіційних документів на загальноєвропейському рівні. Хоча Європа визнала загальне право на доступ до офіційних документів, практичною свідчить про це стаття 10 Конституції на увазі доступу до документів в державних органах. Крім того, Суд Європейського Союзу так зазначив, що право на доступ до офіційних документів є частиною права на повагу до приватного та сімейного життя. Право на справедливий судовий розгляд, передбачене статтею 46 Конституції, включає в себе право на доступ до документів, що стосуються їхньої справи. Наприклад, у справі *Сміт проти Великої Британії* (1986) Суд Європейського Союзу постановив, що стаття 13 Американської конвенції з прав людини, у якій виражені поглядів та інформації, гарантує інформації, що стосуються діяльності державних органів, є першим міжнародним документом, яким визнано право на доступ до офіційних документів державних органів.

3. Робота над цим питанням в інших міжнародних організаціях також була, зокрема, Конвенція Організації Об'єднаних Націй про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень (1948) і Регламент Європейського Парламенту 1049/2001 щодо доступу громадськості до документів та Комісії.

- (1) З цього питання було проведено дослідження БСРЄ «Доступ до інформації та рекомендації». Стислий звіт про попередні результати дослідження, яке охоплює 56 країн та яке було проведено Бюро було опубліковано в 2000 році (www.bsr.org/fom2000).
- (2) *Співдружність матерів Південної Чехії* (1991), прийнята 10 липня 2006 року.
- (3) Див., зокрема, рішення Європейського Суду в справі *Сміт проти Великої Британії* (1986) і від 1998 року у справі *Сміт проти Великої Британії* (1998) (заява № 14967/89).
- (4) *Справа Річчі проти Італії* (1998) (www.corteidh.or.cr/casos.cfm?idCaso=245).
- (5) Далеорхуська конвенція.

4. Ці досягнення супроводжувалися зростанням обізнаності громадянського суспільства, так що середні органи досі до інформації та необхідності захистити право доступу тенденція вчасно в Європі й досі полягає в підтримці правил щодо захисту свободи інформації офіційних документів, що також закріплено в конституціях деяких

Розділ I

Стаття 1. Загальні положення

Пункт 1

5. Жодні положення цього документа не забороняють зберігати або зміцнювати наявних офіційних документів, ніж той, який передбачено Конвенція спрямована на встановлення мінімальних більшого доступу до офіційних документів. Конвенція виправдовують зниження наявних стандартів національних стандарти вищі, ніж ті, які передбачено Конвенцією

6. Жодне з положень Конвенції не може тлумачитися документів, уявляють доступність міжнародних зобов'язань. Наприклад, Європейська конвенція з прав людини в оголошення рішень, а Орхуська конвенція передбачає інформації про довкілля.

Пункт 2

7. Пунктом 2 визначено сферу застосування Конвенції.

Підпункт а

8. Для цілей цієї Конвенції під поняттям «державні органи на національному, регіональному та місцевому рівні» органи влади, ради і інші органи, поліція, органи освіти, органи, що відповідають за реєстрацію, поняттям «державні органи» розуміються органи за якими виконують функції національним законодавчим фізичні чи юридичні особи, якщо вони виконують адміністративні функції

9. Задля підвищення відкритості Сторони цієї Конвенції. Кількість сторінок для законодавчих та органів в одному або декількох випадках після підписання або ратифікації Конвенції Сторони можуть законодавчі та судові органи у зв'язку з діяльністю.

10. Розробники Конвенції передбачили, що за бажання поширюватися на фізичних або юридичних осіб, якщо або здійснюють свою діяльність в інтересах законодавства. Очевидно, що це передбачає необхідність законодавства міжнародним зобов'язанням, що випливають з конвенції з прав людини. Розробники конвенції визнали, що поняття «державні органи» визначаються в різних країнах часом. Проте визнаючи, що все залежить від того, як конвенція «державна функція», Сторонам запропоновано розширити на органи виконання державні функції.

П і д п у н к т б

11. У підпункті б пункту 2 також визначається сфера визначення поняття «офіційні документи» для цілей – дуже широке поняття, яке розроблене отримана державними републіканськими розпорядженні, м будьякому фізичному носії, незалежно від її форми інформація, записана на будь-якому носії, незалежно від її форми листи, інформація, що зберігається в електронному даних тощо).

12. Зазвичай легко визначити це поняття, коли воно проте важче визначити, коли воно в електронній вигляді в базах даних. Сторони Конвенції повинні визначення цього поняття як Конвенції забезпечити доступ до конкретної інформації, яку інформація не вилучається за допомогою наявних засобів, як Конвенції документ розглядається компіляція логічно пов'язаних баз даних.

13. Треба чітко розмежовувати державні органи та приватні особи і які не пов'язані з їхніми обов'язками виходить за межі визначення офіційних документів

14. Право доступу обмежується наявними документами. Сторони створювати нові документи за запитами пр Сторони певною мірою визнають такий ширший обов'язок інформацію, яку створює юридичної або фізичної особи з органу на підставі договорів, укладених між державами

15. Офіційні документи, передані до архіву, залишаються

16. Дія цієї Конвенції не поширюється на документи, що містять персональні дані про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою 1981 року (ETS № 108) загалом не забороняє доступ до такої інформації. Однак у разі надання доступу до такої інформації використання наявних у них персональних даних регулюється

Стаття 2. Право доступу до офіційних документів

П у н к т 1

17. Конвенція дає «кожному» право знати і бути об'єктом їхніх мотивів і намірів. Хоча положення Конвенції журналістів, оскільки надають їм необов'язкові інструменти за належною роботою державних установ (якщо не вимагає ширшого), повністю визнано прецедентним правом людини), у Конвенції не проведено жодної різниці між

18. Право доступу застосовується як до фізичних, так і до електронних, та інших форм інформації, і навіть іноземними територіями Сторони Конвенції.

19. Ця Конвенція застосовується до офіційних документів. Щодо використання отриманої інформації, в якійся формі, звичайно можуть вільно використовуватися інформація та публікувати її зокрема, поширювати інформацію та публікувати її може, наприклад, визначити платіж за використання інформації або персональних даних 2003/98/ЄС визначає

Європейського парламенту й Ради від 17 листопада 2003 року про доступ до інформації державного сектору.

Пункт 2

20. Кожна зі Сторін об'єднана межах свого внутрішнього законодавства для виконання положень, викладених у статті 1, повинна вжити заходів, щоб гарантувати виконання законів щодо доступу до офіційних документів, вимагати внесення змін і кваліфікаційне дооблявання за закриті спеціальні правила і в інших законах. внутрішні правила щодо регулювання порядку розкриття документів державним органом і з'являються ініціативні посади осіб із забезпечення доступу до офіційних документів.

Стаття 3. Можливі обмеження доступу до офіційних документів

Пункт 1

21. Відповідно до цієї Конвенції обмеження права доступу до офіційних документів можливі виключно в тих випадках, які наведені в переліку, пункті 2 статті 4. Оскільки основним принципом є право доступу до інформації, обмеження цього права має бути спеціально передбачено в законі. Необхідно мати чіткі критерії для обмеження доступу до офіційних документів і захисту інших законних прав та інтересів.

22. Перелік обмежень, наведений у статті 4, повинен бути внутрішнім. Обмеження застосовуються до змісту документа й характеру інформації, а не до її формального зв'язку з іншою інформацією. Підстав для обмеження доступу до офіційних документів повинні бути чітко сформульовані обмеження задля надання більш широким колом громадян доступу до офіційних документів. Дотримання духу цієї Конвенції означає, що обмеження доступу до офіційних документів не повинні бути надмірно широкими й не повинні застосовуватися до інформації, встановленої в статті 3.

Підпункт а

23. Сторони Конвенції можуть обмежувати доступ до офіційних документів з метою національної безпеки, оборони та міжнародних зобов'язань, але повинні робити це обережно. Його не можна використовувати як виправдання для виявлення порушення прав людини, корупції, адміністративних помилок, або інформацію, яка провадить до незручності становлення демократії.

Підпункт б

24. У підпункті б передбачено, що Сторони Конвенції повинні забезпечити доступ до офіційних документів для захисту суспільної безпеки й сприяти оприлюдненню документів, що стосуються суспільних інтересів безпеки.

Підпункт с

25. Сторони Конвенції можуть обмежувати доступ до офіційних документів з метою забезпечити попередження та розслідування злочинів, переслідування за злочини. Доступ до офіційних документів повинен бути наданий для розслідування, призвести до ухилення від правосуддя.

Підпункт д

26. Підпункт д надає Сторонам Конвенції можливість обмежувати доступ до офіційних документів для збереження здатності існування державних органів розслідувати своїх працівників.

Підпункт е

27. Підпункт е передбачає можливість обмеження доступу до інформації, необхідної для захисту належного виконання державними органами розслідування та контролю (перевірки або внутрішні перевірки). Як приклади можна навести перевірки в школах та університетах, перевірки умов праці, перевірки органів охорони здоров'я та охорони довкілля.

Підпункт ф

28. Сторони можуть встановлювати обмеження за доступом до інформації про особистого або приватного характеру, зокладом доповіді про несудимість чи документи. Варто пам'ятати, що Європейської конвенції з прав людини гарантовано право на сімейне життя. Ці інтереси можуть бути вище інте ресів до інформації стосовно кримінального

Підпункт г

29. Підпунктом г передбачено, що Сторони Конвенції можуть встановити обмеження для захисту комерційних та інших економічних інтересів. Основною метою цього винесення за межі розгляду або переговорним позиціям. Прикладом такої інформації є «комерційну таємницю» та стосується способів конкурентної стратегії клієнтів тощо. Це означає, що державні органи використовують для підготовки переговорів щодо умов, яких вони беруть участь, або дані для оподаткування осіб.

Підпункт h

30. Можливі обмеження, зокладом на членів органів влади та інших економічної політики кредитних та ринкової політики. Наприклад, такий захист може знадобитися тоді, коли процентних ставок, або щодо фінансової інформації

Підпункт і

31. Підпунктом і передбачено захист рівності сторін в судовій системі правосуддя. Це обмеження спрямоване на забезпечення судовому процесі як у національних судах, так і в міжнародних уповноважити державний орган відмовити в доступі до отриманих (наприклад, від адвоката) щодо судових рішень державний орган. Це обмеження виступає як гарантія права людини на справедливий судовий розгляд бути підставою для відмови в наданні документів для розгляду.

Підпункт j

32. Можливі обмеження, передбачені в підпункті j, можуть включати пошук інформації про довкілля й надають державі проводити ефективну політику в галузі охорони довкілля

33. Таким обмеженням може бути, наприклад, заборона на місцеве перебування дітям в районі, який загрожує зникнути з об'єкту захисту. Це обмеження ґрунтується на пункті

Орхуської конвенції.

П і д п у н к т к

34. Під пункт к передбачає можливість обмеження доступу конфіденційної інформації в середині державних органів або органами під час якої розглядаються питання «питання» значення та охоплює всі види проблем, які вирішуються випадково за порядком у випадку інших. Варто зазначити, що метою Конвенції є заохочення участі громадськості цього обмеження є збереження якості процесу ухвалення «можливості роздумів».

35. Стаття 4 на даний час Конвенції, що є монархіями, можливі обмеження можуть також включати спілкування членами королівського двору. Причина полягає в тому, що двоє голови одержимі жодним іншим конституційним положенням поширюється жодне інше обмеження.

П у н к т 2

36. У пункті 2 статті 3 і вживається принцип балансу між усіма сторонами інтересом, захищеним обмеженнями.

37. Якщо публічний доступ до офіційних документів інтересів, перерахованих у пункті 1, доступ до обмежених публічних документів з цих інтересів, документ усе ж треба розкрити, якщо суд до документа переважає захищений інтерес.

38. «Оцінювання потенційної шкоди» та «баланс між і кожним з них» вимагає рівні через формулювання У законодавстві, наприклад, можна встановити різні потенційної шкоди. Ці вимоги можуть мати форму надання запитуванню або відмови в виконанні, яке не дозволяє розкриття цілком таємної інформації. Коли такі державний орган має переконатися у виконанні вимоги до документа, котрий не може бути розкритий. Абсолютне виключення, передбачені законом, мають бути зведені до мінімуму.

39. Результат «оцінювання потенційної шкоди» тісно пов'язаний з обмеженнями на однієї з сторін у процесі дії обмеження. В інших випадках зменшитися шкода від розкриття інформації.

П у н к т 3

40. У цьому пункті йдеться про обов'язок сторін розкрити інформацію в максимальних термінах дії обмеження в разі завершення передбаченого законом терміну дії в разі відмовлено.

Стаття 4.1. Доступ до офіційних документів

П у н к т 1

41. Особа, яка подає запит на офіційний документ, повинна отримати до нього доступ.

Пункт 2

42. Ця Конвенція не вимагає від Сторін Конвенції надати запити анонімно, але заохочує це, передбачаючи зобов'язання. У країнах, де таке тірбованнє не було посвідченнє особи особливо уважливе запитувач навіть не з причини запиту.

Пункт 3

43. Пункт 3 закликає Сторони Конвенції звести до мінімуму може вільно встановлювати свої власні процедури, тому, процедура повинна менше та щоби вони були якомога простішими вимога має бути обґрунтованою. У деяких країнах форми (факс, лист, електронна пошта та інші) використовуються офісі в однієї державного органу або за телефоном), застосовуються тільки в тому випадку, якщо розгляд повну відмову в доступі.

Стаття 5. Опублікування запитів відносно офіційних документів

Пункт 1

44. Відповідно до пункту 1 державний орган повинен надати надання допомоги запитувачу в одній з офіційних форм, що означає, що запитувач не зобов'язаний з'ясувати, чи Запитувач має сформулювати достатньо зрозуміло, щоби службовець міг ідентифікувати запитуваний документ. Відповідальність за впорядковане зберігання та ретельність їх ідентифікації в багатьох випадках дуже корисна цілей як для громадськості, так і безпосередньо для

45. Орган влади має певну свободу дій щодо визначення допомоги. Допомога особливо важлива для осіб, які неграмотним або іноземцем, який не знає або майже

46. Варто зазначити, що право осіб на доступ до конфіденційних документів не є абсолютним. Проте в деяких випадках, якщо з огляду на інтереси в розкритті документа заборонено, державна наявність документа, державні органи повинні в деяких випадках залишити конфіденційною.

Пункт 2

47. У пункті 2 зазначено, що запит на доступ до офіційного будьяким державним органом, який має відповідний документ, який було створено в межах державного уряду чи інших різних органів, може бути отримано від будь-якого державного органу або якщо він не уповноважений розглядати пункт 2 має за можливістю створити державного органу

Пункт 3

48. Пунктом 3 передбачено, що запити про доступ до документів розглядатися на рівноправній основі. Як правило, їх надходження. У зв'язку з цим слід пам'ятати, що запитувач або створює запитувача.

Пункт 4

49. Швидка відповідь на запит є основою права на д багатьох країнах законом встановлено максимальни повідомлення за гештуав ашад апнрн я документа шеннр язі по Проте в невеликій кількості країн, які мають дав правило полягає в тому, що запити мають розглядат встановлення максмі уна льмонжое о матеир небажані наслідк віджддення розгляду запитів до останнього моменту або зниження готовності державних органів розгляд

50. У багатьох країнах належна практикитв апчар едрб ачає будьяку затримку вурозгляді запит

51. Само собою зрозуміло, що факт встановлення ма заохочувати державні органи надавати запитуваний терміну. Чим швидше буде нвдямні ф одо юуд ентд, отримати Конвенції.

Пункт 5

52. З пункту 5 впливає, що державний орган може ві доступ до офіційного документа з двох причин: аб державного органу запит е вплинашчаєнтиьмс, я цвоабниа дмо жнна ідентифікувати, або тому, що запит є явно необгру задоволення запиту вимагає непропорційно великог вивчення інформації). Якщо запит є нзвнбоагабтьожлив запитів, спрямоваврешна длеи рдобаті департаменту, на доступ до одного й того ж документамі жврдані пр одним і тим же запитувачем), такий запит може бути

Пункт 6

53. Відвідно до пункту 6 державнийроррпани вадмввазв офіційних документів. З огляду на це рмавно всайльно підстави для свілданоувим ві дттовідні положення законода поясненняк тціг оположення застосовуються.

Статт-Форми доступу до офіційних документів

Пункт 1

54. Є кілька форм доступу до офіційних документів: надання копії документа, або й те, й іншеї Згідно формі доступу він віддаєрггаєр емваєгуз а Длєсржжлвнїтой за побажання запитувача. Проте в деяких випадках неможливо. Наприклад:

– Державний орган має право відмовити ва наданні браком технічних заабобанді(іділячівідлєе електронних к якщо це потягне невиправдані додаткові витрати законодавством може бути порушено права інтеле

– Можна також відумрївїдї ерїдоїсналу документа, я крхкийвабтоганому стані. У таких випадках дер копію документа.

55. Державні органи мають у всіх можливих випадках ознайомлення з документом, розуміння його вимог та надати матеріалів для такого ознайомлення.

56. У багатьох країнах у тих випадках, коли запитувач отримує базове уявлення про його зміст, звичайно органами допитувачу, наскільки це можливо, відповідно бажанням, вираженим Комітетом міністрів у своїй Рішувальній дивізії населення. Проте допомога документів не є обов'язком перекладати документи, спеціалізовані технічні або юридичні пояснен

Пункт 2

57. Якщо обмеження поширюється тільки на частину документу, то інша частина документу, яка у управлінні документу, треба чітко визначити діючі форми та в За можливості, у рішенні треба також вказувати зроблено кожне видалення.

58. Що стосується паперових інформаційних носіїв обмеження, можна знайти на копії таких документів, якщо документ є електронним, то треба надати новий документ зазначенням того, які частини були видалені (і якщо порожніми).

59. Якщо відредатований документ вводить в оману, Сторони Конвенції можуть відмовити в наданні такої інформації. Якщо це трапляється, що вводить в оману, треба виробити відповідні заходи, частина інформації, що міститься в запитованому деякі країни зобов'язують державні органи надати цього інформації.

Пункт 3

60. У пункті 3 йдеться про те, що кожен надає черговий запитувач до легкодоступних альтернативних джерел опублікований в інтернеті та є легкодоступним для органі можуть направити його до державних бібліотек, необхідно оцінювати, чи є документ «легкодоступним» наприклад, не кожен запитувач може мати доступ до розумієть нова доступність; за потреби у відповідь надання суперечить цьому пункту.

Стаття 5 – Стягнення плати за доступ до офіційних документів

Пункт 1

61. У принципі, консультації на місцях ідентифікації безкоштовно музеї можуть стягувати за наданням копій.

Пункт 2

62. У разі надання копій із запитувача може бути стягнута плата, встановлюється з урахуванням собівартості та мають бути прибутком.

63. Це не заважає державним видавцям публікації в комерційних видавництвах продавати їх на ринку за конкурентними цінами.

Стаття Процедура перегляду

Пункт 1

64. У пункті 1 зазначено, що запитувач, прямою або опосередковано або повністю, тут же відносить рішення в суд або незалежному та неупередженому відповідно до загальної практики, повинен мати можливість самостійно свідомо вихвалити державним органам рішення, відповідають чинному законодавству, або вимагати переглянути своє рішення. Водночас не має виключати правових заходів щодо державних органів, які порушення своїх зобов'язань за цією Конвенцією.

65. Термін «відхилення» має широко тлумачитися та повинна бути повною або частковою відмовою від надання підстави винятку, тлумачення національним законом встановлено термін для надання відповіді за запитувачем надати скаргу в разі відсутності відповіді від держави.

Пункт 2

66. У пункті 2 зазначено, що зазначена процедура є швидкою та недорогою процедурою перегляду. У деяких національних системах перегляду є обов'язковим проміжним кроком до подання скарги щодо відмови або службових порушень у центральній адміністрації.

67. Якщо державний орган відмовляється в доступі до документів, це може бути оскаржено.

Стаття Додаткові заходи

68. У статті 9 йдеться, що Сторони мають вжити всіх заходів для захисту прав громадян, наприклад, через незалежні органи. Державні органи повинні призначати контактних осіб у різних адміністративних департаментах та полегшити доступ до документів реєстрів в документах.

69. Такі функції з інформування громадян можуть бути виконані за допомогою відповідальних за контроль або нагляд за доступом до документів.

70. Сторони повинні вжити заходів для створення ефективного управління та зберігання документів в державних органах, що архівування та знищення документів повинні бути незалежними від органів, які створюють документи. Це означає, що органи реєстрації документів повинні бути незалежними від органів, які створюють документи.

Стаття Оприлюднення документів за ініціативою держави

71. Будь-яка політика, спрямована на захист інформації, повинна становити суспільний інтерес, і державні органи повинні забезпечувати громадян можливість сформулювати думку, яку вони керують, а також долучитися до процесу ухвалення національних правил, а також можуть бути оприлюднені документи з власної ініціативи.

72. У деяких країнах державні органи за законом з ініціативи інформацію про сводже тст рдуі кт рувуи, с а ь е р сп о політику, рішення, деен ь, г у і в н а ф н р я м а п ц і о в н o п в p a o ж п p a в o д o c т з а п p o c и т и o ф і ц і й н і д o к y м e н т и н ш у a і n a ф o p m a ц і y н д ь щ o c y c п і л ь н и й і н т e р e c . Ц e р o б и т ь c я р e г y л y в a н o з т a в v и k o p и я м a n ш o в и x і н ф o p m a ц і й н и x т e x a m a л ь н і o c (t н a n n p i в e б c t o p i н k и) , a т a k o ж y ч и т a л ь н и x з a л a x a б o п y б л i л e г k o г o т a ш и p o k o г o д o c т y п y д o н и x .

73. Одним з критеріїв, за яким державні, еяксті а н d m o o k ж u o m a k y т ь п y б л i к y в a т и з в л a a v o й i i v a ц і a т и v и п e в н и й т и п d o k y m e n t i v .

Розділ ІІ

74. Розділ ІІ Конвенції містить положення щодо встa c п p я м o в a н o ї n a z a б e з п e ч e н н я e ф e к т и v p o c і a m i p e a t l a z a p o z p e б i n n я п p a v a d o c т y п y d o o f і c і y й н и x o n d e c e n u d i c e n o t i c v t . v o d v a m o н і t o p и a n o v г p y п a c п e c і a л і c t і v і z d o c т y п y т e x н і ч н и м o p г a n o м , і z a k н и e v a c i e ж a d ж e т ь c v a i c o k o k i v a л y ф і k o m a л y з і п y d o d c y o f і c і y й н и x d o k y m e n t i v . o p e k a c i e c o u l d y t n a c і o л i c t o p i н , щ o c k л a d a ю т ь c я z o d н o г o п p e d c t a v н и k a v і d i .

Стаття Група спеціалістів з доступу до офіційних до

75. Стаття 11 містить п o d л o ж e v d i y c n p e o n r i o n r i a n Г p y п o y c п e c і a л і c t і v .

Пункт 1

76. П i d п y н k т) п y н k т y 1 z o б o в ' я з y e Г p y п y ф a x і v ц і v з в і t z a k o н o d a v c t в і t a n a п p a k t и ц і , v ж и t и x C t o p o н a m и y c t a н o в л e н и x ц і e ю K o н v e n ц і e ю .

77. У п i d п y н k т y б) v p v p a x o v a n o a d c a t c o m b i g , o v я k и ц і a Г p i y c t a i v c п e з d і y c н ю e м o н і t o p и н г e ф e k t и v н o г o v и k o н a n n я K o н v e c п e c і a л і c t і v м o ж e v и c л o v л y в a t и d y m k и , v н o c и t и п p o t a п o в і d o m л я в і t з p i o н y n t p o c o z и t ц і i d л я K o н c y л ь t a ц і y v н e c н я п o п p a в o k y K o н v e n ц і y , a т a k o ж ф e a p k m o y л y v a t и п p o п o z и ц і i п p o v н e c e n n я п o п p a v o k d o K o н v e n ц і i , z p

Пункт 2

78. П y н k т 2 n a d a e c T p i y v i m o ж л и ц і v o y t v a t a і n f o p m a ц і y t a г p o m a d я н c ь k o t i g ь c t в a . O c і k y e т ь c я , щ o n e y p a d o v і o p g г p o m a d я н c ь k o г o c y c п і л ь c t в a і d a л і б p a t и м y т ь y c a c t o f і c і y й н и x d o k y m e n t i v п i d i б y d y c n ь i a m g y d o p o v v і d o m і z Г p c п e c і a л і c t і v .

Пункт 3

79. У п y н k т і 3 v c t a н o в л e n o , щ o Г p y п a z c i n o c і i a m e i c c t i v y m c 15 ч л e н і v , я k и x o б и p a ю т ь п i d ч a c K o н c y л ь t a ц і y C p e г y л я p н і c t ь t i a ж o o k p a c n i e t e v a , я k o y v o n и m a ю т ь v o л o d і

Пункт 4

80. У пункті 4 наголошено, що члени Групи спеціалістів неупередженими, що означає, зокрема, що вони не от

Пункт 5

81. У пункті 5 зазначено, що члени Групи спеціалістів в Комітеті рівні. Самі Сторони потім відповідатимуть спеціалістам. Перш ніж прийняти рішення щодо проведення консультації та погодити з ними порядок роботи, що визнається, що всі сторони розділяють право визначити цю процедуру в рівних умовах.

Стаття 4. Консультації Сторін

Пункт 1

82. Статтю 12 встановлено другий орган моніторингу Сторін»

Пункт 2

83. У пункті 2 перераховано цілі Консультації. Створення висновків та пропозицій Групи спеціалістів, висловлених Сторонам, висловлення пропозицій щодо встановлення достатт 19, а також формулювання в ньому пропозицій щодо внесення поправок до цієї Конвенції відповідно до

Пункт 3

84. Створення Консультації Сторін забезпечить рівне ухвалення рішень стосовно виконання Конвенції та зміцнення співпраці між Сторонами, а також між Сторонами забезпечення належного й ефективного виконання Ко

Стаття 5. Секретаріат

85. Секретаріат Ради Європи надає та Групі спеціалістів допомогу також ділиться досвідом у галузі права до час виконання їхніх функцій із моніторингу за виконанням

Стаття 3. Відтискання

86. Стаття 14 стосується встановлення Конвенції та пропозиції з доступом до офіційних документів, які спеціалістам регулярно та за запитом.

Пункт 1

87. Пункт 1 стосується першого звіту, який створили сторони упродовж року після набуття чинності Конвенції, в якому міститься інформація про правові та інші заходи, вжиті для в

П у н к т 2

88. Пункт 2 стосується наступних звітів, а ліквітуйте ж неар є кожним засіданням Консуль та оції м С т о р і т н и . о ц і о в я в н у и і м згадану в пункті 1. Вони мають надаватися Груп встановленого правилами процедури, ухваленими Груп

П у н к т 3

89. У пункті 8, з а ц о н а б р о ш а с п е ц і а л і с т і в і м С ж е р е в и в у в а і н ф о р м а ц і ю , я к у в о н а в в а ж а є н е о б х і д н о ю д л я в и к о н а Г р у п і с п e c і a л і c t i в м o ж л и в і с - я в і й б i p a y u i i d f o r m a ц і ю д o д o y k м e н т і в , о y k e y c і Г a p l y n c a t i в в и р і ш и т ь п e р e в і р и т и д o k л a d

С т а т т я О п у б л і к у в а н н я

90. Уся документація, згадана в статті 15, має бути через публікацію документації на вебсайті Ради Єв

Р о з д і л I I I

91. За деякими мив, и н я т o k o ж e н і н я 2 Б с т в a т o c н o в н o м у г р у н т у o т Т и п o в и к і н ц і в и х п o л o ж e н н я х к o н в e н ц і й т a y г o d , щ o Є в р o п и , з a т в e р д ж e н и х К o м і т e т e т з a м і д і a н і c t p і a c t y a n 0 1 Б в л y т o м y 1 9 8 0 p o к y .

92. Конвенція двіядкр і д т a i c a n a v i c h i d e p m i d a d и Є в р o п и . П і c л я я к н e c e n c і я n a б y d e ч и н н o c t і в і d п o в і d н o д o п у н к т y з a п p o п o н o в a н o п p i e d n a t и c я d o K o н v e n c і і v і d п o в і d н o

С т а т т я П і д п и c a н н я т a n a б p a n e y a ц і k i c h o n o c t і K o

93. У п у н к 3 c т a т т і 1 6 v и z n a c h e n o c і щ o n d л e a c n a б y t і t і я m p a t и ф і k y в a t и , п p и й н я t d e p a ж o v a c a n i c h i d i c t v i p o f i 0 . O d n a k k і л ь k і c t ь n e є n a c t і л ь k и v e л и k o y , щ o b и n e v и п p a v K o н v e n c і e y .

С т а т т я П p і d n a n n я d o K o н v e n c і і

94. К o м і т e t M і n і c t p і v m y a d и c і v c л я k o н c y л ь t a ц і й з і C т a t a o t p и m a n n я o d н o c t a й н o ї з г o d и z - y k k i y d e p ж e v k y , щ o a y c a c n i p e d и Є в p o п и - y k a b o m b y d a p n o i d z n a i c h i d o n p p r и c я d o K o н v e n P і c h e n n я p p i d v o a c t p e a b i n l a m o m i t і g , o k o c e p e d b a v c h e d o y n k t і (d) c т a т т і 2 0 C т a t y t y P a d и Є в p o п и , t a o d н o c t a й n и m g o

С т а т т я T e p и t o p і a л ь n e z a c t o c y v a n n я

П у н к т 1

95. У п у н к т а т т і 1 8 e p и a z a n o , n a y c i a K o н c i e p i c e t ь c я

П у н к т 2

96. Пункт 2 статті 18 стосується поширення хді і зас зазначення в і .

Стаття П о п р а в к и д о К о н в е н ц і ї

П у н к т 1

97. У пункті 1 передбачено, що будуть проведено Сторонами і текстом міністрів, Групою спеціалістів передбаченими статтею 12, відповідно до стандарт Раді Європи.

98. Ця процедура передбачає певняку форму встановлення порядку провести, перш ніж дійти до офіційної угоди. Будь-яка консультація є обов'язковою для Сторін Конвенції держав членів Раді Європи. Консультація є обов'язковою, хоча кіноч не є обов'язковою. Раді Європи мають представників у К тому їм треба надати можливість брати участь у процедурі, що проводиться в рамках Консультації Сторін статті 12.

99. Комітетом виможемо пропонувану поправку. Як зазначено прямо, передбачається, що Комітет міні голосів, як це передбачено пунктом 4 статті 20 Ст передбачено, що більшість представників мають право брати участь у роботі Комітету (пункт 4). У входять представники держав членів Раді Європи, не ухвалюють Договірні принципи Конвенції, а в деяких випадках час розроблення цієї Конвенції. З огляду на це в загальною для всіх конвенцій Раді Європи до міст них, спрямована з метою з'ясування зв'язку між Конвенцією та під егідою якої вона була розроблена та ухвалена. Ці фактично підготовлено та погоджено в інстит основною метою її діяльності досягнення її цілей зазначені Організації в пункті 1 статті 1 Статуту Раді Європи досягається за допомогою органів Раді шляхом об'єднаних зусиль у сферах економічній, соціальній, культурній, науковій, правовій та адм захисту та збереження і подальшого здійснення пра результатом якого є укладення між державами конвенції *varietur* (змінам не підлягає) запропонованого договору поправками залежить від їхнього прийняття всіма Сторонами з урахуванням цієї поправки.

100. Потім поправку буде прийнято (пункт 5)

101. Після прийняття всіма Сторонами поправка набирає чинності після завершення місячного періоду вартості її дію з останньою Сторонами (пункт 6)

102. Відповідно до стандартної практики Раді Європи зберігача конвенцій Раді Європи, Генеральний секретар поправки (пункт 2), озвучує її зміст у форматі, прийнятному для підтвердження Комітетом міністрів (пункт 5), а прийняття поправок Сторонами й повідомляє їх про це (пункт 6).

Стаття 3 2 0 в и

103. У статті 2 0 описано, що Конвенція і її принципи застосовуються до певних статей або вказати, як будуть за

Стаття Д~~2~~ Нонсація

104. Відповідно до Віденської конвенції Організації міжнародних судопроцесів-яке Сторони можуть цено Конвенцію.

Стаття П~~2~~ і домлення

105. У статті 22 перераховано повідомлення, які з секретар Ради Європи як зберігач Конвенції, а т одержати такі нповідомлен